

corpori Christi clarificato σύμμορφα futura perspicuè affirmat.

64. Hæc dona subjectivè corpori Christi inherere, ac proinde finita esse, Calvinianis ultro largimur: ita tamen, ut infinitæ illi gloriæ, atque increatæ Majestati, quæ carni Christi non ex resurrectione, sed ex personali unione cum λόγῳ obtigit, nihil quicquam inde detrahi patiamur.

65. Qualitatum istarum, quas ex resurrectione accepit Christus, hic fuit statim deprehensus effectus, ut per lapidem sepulchralem non remotum corpore suo penetrare: per ostia clausa ad discipulos intrare, ἔφωτος γίνεσθαι subito dispare potuerit. Ioh. 20, 26. Luc. 24, 31.

66. Vnde πρόσιμα inferimus: Corpora nostra in vita æterna non quidem fore πνεύματα, siquidem carnem ἔσσα retinebunt: sed tamen πνευματικά, quibus non amplius dominabitur θνητὴ isthæc δυσχέρεια mortalis imbecillitas, ut de loco in locum paulatim progredi, necessum sint habitura.

67. Insigni ergο ἀρρώστια τῆς διανοίας laborant Sacramentarij, dum corpus Christi non in statu duntaxat resurrectionis, sed Exaltationis etiam consideratum, ijs metiuntur ac describunt infirmitatibus, quibus ne nostra quidem corpora post resurrectionem amplius subjacebunt.

De